

Република Србија
Врховни касациони суд
Узп 62/2015
26.10.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Олге Ђуричић, председника већа, Драгана Скока и Звездане Лутовац, чланова већа, са саветником Весном Мраковић, као записничарем, одлучујући о захтеву Министарства рударства и енергетике Републике Србије, Сектора за геологију и рударство, за преиспитивање судске одлуке - пресуде Управног суда Ш-27 У 11005/12 од 27.11.2014. године, уз учешће противне странке ПД Р. о. и ц. "В.М." д.о.о. из Љ. – У., који заступа пуномоћник М.С., адвокат из Б., ... и са ПД "Н.-М." д.о.о. из Љ., ..., у предмету издавања одобрења за извођење геолошких истраживања, у нејавној седници већа, одржаној дана 26.10.2015. године, донео је

ПРЕСУДУ

Захтев се **ОДБИЈА.**

Образложење

Побијаном пресудом уважена је тужба ПД Р. о. и ц. "В.М." д.о.о. из Љ. – У., поднета против решења Министарства животне средине, рударства и просторног планирања Републике Србије, Сектора за рударство и геологију број 310-02-0893/12-14 од 16.07.2012. године, којим је одбијен захтев тужиоца за издавање одобрења за извођење геолошких истраживања бакра са пратећом асоцијацијом елемената локалитета "К.-М.", село Ц. код Љ.

У захтеву за преиспитивање побијане пресуде, који је поднело Министарство рударства и енергетике Републике Србије, Сектор за геологију и рударство, правни следбеник туженог органа, подносилац истиче да је решење оспорено у управном спору на закону засновано. Наводи да је у тренутку када је тужилац поднео захтев за издавање одобрења, 10.07.2012. године, на овом локалитету већ постојало одобрено и активно истражно поље још од 30.06.2008. године. Чињеница да је у тренутку подношења захтева од стране тужиоца одлучивано о захтеву носиоца одобрења, ПД "Н.-М." за продужење истражног рока није од утицаја на другачије одлучивање о захтеву тужиоца, из разлога што захтев заинтересованог лица за продужење истражног рока није самосталан

захтев, већ произлази из основног одобрења за истраживање од 30.06.2008. године којим је то лице већ стекло право за подношење захтева за продужење права на истраживање. Сматра да је одлуком Управног суда угрожено начело правне сигурности и да се, као разлог за поништавање решења туженог органа, не може узети чињеница да је пресудом Управног суда од 17.04.2014. године поништено решење Министарства од 16.07.2012. године. Подносилац захтева је 11.06.2014. године против одлуке Управног суда од 17.04.2014. године поднео Врховном касационом суду захтев за преиспитивање ове судске одлуке. Предлаже да Врховни касациони суд побијану пресуду укине или преиначи.

Противна странка, ПД Р. о. и ц. "В.М." д.о.о. из Љ. – У., у одговору на захтев, истиче да је захтев неоснован и предлаже суду да га одбије.

ПД "Н.-М." д.о.о. из Љ. није дало одговор на захтев, иако му је исти достављен на одговор дана 22.01.2015. године.

Поступајући по поднетом захтеву и испитујући побијану пресуду у границама захтева у смислу одредбе члана 54. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС" 111/09), Врховни касациони суд је нашао:

Захтев је неоснован.

Према разлозима образложења побијане пресуде, како се тужени орган, приликом оцене да ли су испуњени услови за издавање предметног одобрења тужиоцу, као разлог за одбијање његовог захтева, у образложењу оспореног решења позвао само на решење Министарства број 310-02-0453/08-06 од 16.07.2012. године, којим је Привредном друштву "Н.-М." д.о.о. из Љ. одобрен наставак извођења геолошких истраживања бакра и пратећих металичних нумерализација на локалитету, одобрених основним решењем туженог органа од 30.06.2008. године, те како је решење од 16.07.2012. године, којим је одобрен наставак извођења геолошких истраживања, поништено пресудом Управног суда III-1 У 11004/12 од 17.04.2014. године, оспореним решењем је повређен закон на штету тужиоца, јер тужени орган своју одлуку није засновао на оцени услова за издавање одобрења тужиоцу за извођење геолошких истраживања на предметном локалитету, прописаних одредбама чл. 30. и 32. Закона о рударству и геолошким истраживањима ("Службени гласник РС" 88/11) каквим захтевом је покренут предметни управни поступак, већ на чињеници да је донето наведено решење од 16.07.2012. године, које више није у правном поретку, па стога не стоје ни разлози дати у образложењу оспореног решења за одбијање захтева тужиоца.

Оцењујући законитост побијане пресуде, Врховни касациони суд налази да је иста донета без повреде правила поступка, те да су њоме оцењена сва питања и околности који су могли да буду од утицаја на законитост оспореног решења. Образложење побијане одлуке садржи јасне и одређене разлоге којима се суд руководио при оцени законитости оспореног решења, које у свему прихвата и овај суд. Ово стога, што решење којим је Привредном друштву "Н.-М." д.о.о. из Љ., одобрен наставак извођења геолошких истраживања на предметном локалитету, а које је донео тужени орган под бројем 310-02-0453/08-06 дана 16.07.2012. године, представља једини разлог за одбијање тужиоцевог захтева, те како је пресудом Управног суда III-1 У 11004/12 од 17.04.2014. године то решење од 16.07.2012.

године поништено, не стоје више разлози за доношење решења оспореног у овом управном спору, због чега је Управни суд побијаном пресудом правилно поништио оспорено решење туженог органа и наложио ново одлучивање туженог органа.

Суд је посебно ценио наводе захтева према којима је подносилац захтева поднео Врховном касационом суду захтев за преиспитивање пресуде Управног суда III-1 У 11004/12 од 17.04.2014. године, па је нашао да ти наводи нису од утицаја на другачије одлучивање суда у погледу законитости побијане пресуде, иако је Врховни касациони суд по наведеном захтеву одлучио дана 30.01.2015. године пресудом Узп 171/2014, тако што је захтев одбио.

Налазећи да остали наводи захтева не могу да доведу до другачије оцене законитости побијане пресуде, Врховни касациони суд је, на основу одредбе члана 55. став 1. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ КАСАЦИОНОМ СУДУ
дана 26.10.2015. године, Узп 62/2015

Записничар,
Весна Мраковић, с.р.

Председник већа – судија,
Олга Ђуричић, с.р.